

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca żąda, aby zgodnie z art. 340 ust. 2 TFUE, Sąd Unii Europejskiej mający właściwość na mocy art. 268 TFUE, zasądził naprawienie szkody, którą poniosła ona z powodu niezgodnego z prawem zachowania pozwanej.

Skarżąca twierdzi, że szkoda ta powstała gdy pozwana, przekraczając granice swych kompetencji i z naruszeniem prawa pochodnego oraz zasad prawa Unii, nakazała i w konsekwencji spowodowała, zmniejszenie depozytów bankowych skarżącej w Cyprus Popular Bank Public Co Ltd., a w każdym razie przyczyniła się do tego.

W szczególności skarżąca twierdzi, że pozwana popełniła następujące naruszenia praw podstawowych i zasad ogólnych prawa Unii:

- po pierwsze, naruszenie prawa własności;
- po drugie, naruszenie zasady równego traktowania i
- po trzecie, naruszenie prawa do ochrony sądowej oraz zasady pewności prawa.
- Skarżąca twierdzi, że zachodzą ustalone w orzecznictwie, przesłanki powstania odpowiedzialności pozaumownej pozwanej dla celów naprawienia szkody.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2014 r. – Seven for all mankind przeciwko OHIM – Seven (SEVEN FOR ALL MANKIND)

(Sprawa T-505/14)

(2014/C 292/66)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Seven for all mankind LLC (Vernon, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. Gautier-Sauvagnac)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Seven SpA (Leini, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 kwietnia 2014 r. w sprawie R 1277/2013-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SEVEN FOR ALL MANKIND” dla towarów z klas 14 i 18 – zgłoszenie nr 4 443 222

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „Seven”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2014 r. – Gas Natural SDG przeciwko Komisji

(Sprawa T-508)

(2014/C 292/67)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Gas Natural SDG, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: F. Seijo Pérez, R. García Gómez de Zamora i M. Troncoso Ferrer, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nakazuje odzyskanie pomocy, i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji Europejskiej z dnia 17 lipca 2013 r. w sprawie systemu podatkowego stosowanego do niektórych umów leasingu finansowego, zwanego również hiszpańskim systemem leasingu podatkowego (Pomoc państwa SA.21233, ex NN/11, ex CP 137/06).

Zarzuty i główne argumenty są podobne do podniesionych w sprawie T-401/14, Duro Felguera przeciwko Komisji, w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji oraz w sprawie T-500/14, Derivados del Flúor przeciwko Komisji.

Podnosi się zasadniczo naruszenie art. 107 i 108, ponieważ nie wykazano wybiórczego charakteru rzekomej pomocy i jej przeznaczenia na handel pomiędzy państwami członkowskimi, naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE i obowiązku uzasadniania aktów poprzez zaklasyfikowanie stowarzyszeń o interesie gospodarczym i ich inwestorów jako beneficjentów rzekomej pomocy, naruszenie art. 108 i 108 TFUE oraz zasady podziału kompetencji, przy orzekaniu w zaskarżonej decyzji o zgodności z prawem umów pomiędzy prywatnymi podmiotami gospodarczymi, jak również naruszenie zasad bezpieczeństwa prawnego, uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania, a także art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999.
